

1) Zarzut pierwszy:

— Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i pkt 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych⁽¹⁾ poprzez nieprzeprowadzenie analizy, czy cel pomocy został właściwie określony.

2) Zarzut drugi:

— Komisja nie dokonała oceny proporcjonalności proponowanego środka zgodnie z art. 107 ust. 3 lit. c) oraz pkt 51 i 79 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych, a ponadto powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające.

3) Zarzut trzeci:

— Komisja powinna była wszcząć formalne postępowanie wyjaśniające, ponieważ proponowana pomoc ma wpływ na rynki inne niż rynek szerokopasmowego dostępu nowej generacji [next generation access („NGA”)], na których nie występują zakłócenia konkurencji i które nie zostały zbadane przez Komisję.

4) Zarzut czwarty:

— ze względu na wymóg, aby wybrany operator „umożliwił wszystkie rodzaje dostępu do sieci, których mogą poszukiwać operatorzy”, zaskarżona decyzja niweczy „skutek zachęcający” i jest niezgodna z wytycznymi w sprawie sieci szerokopasmowych i z art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE.

5) Zarzut piąty:

— Komisja naruszyła art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE i wytyczne w sprawie sieci szerokopasmowych, zatwierdzając wykorzystanie pomocy państwa w celu powielenia istniejących wcześniej sieci łączy dzierżawionych na obszarze docelowym.

6) Zarzut szósty:

— ze względu na wymóg, aby nowa sieć „umożliwiała wszelkie rodzaje dostępu, których mogą poszukiwać operatorzy”, zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna i niespójna ze wspólnotowymi ramami regulacyjnymi w zakresie łączności elektronicznej.

7) Zarzut siódmy:

— zaskarżona decyzja jest obciążona błędami dotyczącymi okoliczności faktycznych i oczywistymi błędami w ocenie, zaś Komisja, nie przedstawiając odpowiedniego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, naruszyła swoje obowiązki w zakresie badania wstępnego.

(1) Komunikat Komisji — Wytyczne wspólnotowe w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. 2009 C 235, s. 7)

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2012 r. — Virgin Media przeciwko Komisji**(Sprawa T-460/12)**

(2012/C 379/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Virgin Media Ltd (Hook, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: J. Ellison i D. Slater, Solicitors, oraz adwokat D. Waelbroeck)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie pomocy państwa SA.33540 z dnia 12 czerwca 2012 r., opublikowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 25 lipca 2012 r., uznającej środek pomocy „City of Birmingham — Digital Districts NGA Network” za zgodny z art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, dotyczący niesłusznych ustaleń faktycznych w zaskarżonej decyzji obejmujących między innymi:

— uznanie, że strona skarżąca nie jest konkurencyjna na obszarze Digital Districts (dzielnic cyfrowych) w Birmingham, obejmujących Digbeth, Eastside i Jewellery Quarter (zwanym dalej „rozpatrywanym obszarem”);

— uznanie, że na rozpatrywanym obszarze istnieją jedynie ograniczone możliwości w zakresie szerokopasmowego dostępu nowej generacji [next generation access („NGA”)] polegające na rozwoju światłowodowej sieci dostępowej typu Fibre-to-the-cabinet („FTTC”) planowanym przez BP Group plc na części obszaru;

— uznanie, że przepustowość łączy szerokopasmowych w rozpatrywanym obszarze jest bardzo niska (20 Mbps przy pobieraniu i 2 Mbps przy wysyłce);

- uznanie, że niepowodzenia rynku wynikają z tego, iż małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) nie mają na tym obszarze dostępu do określonych usług po cenach dla nich przystępnych;
  - uznanie, że żadna ze stron nie była przeciwna systemowi pomocy Birmingham City Council (rady miasta Birmingham) na rzecz dostępu szerokopasmowego NGA dotyczącemu Digital Districts („system pomocy”);
  - uznanie, że opracowanie karty postępowania konsultacyjnego potwierdza brak niekorzystnego wpływu systemu pomocy na konkurencję.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący niewłaściwego zastosowania zasad dotyczących pomocy państwa, w szczególności zasad wyrażonych w Wytycznych wspólnotowych w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (Dz.U. 2009 C 235, s. 7) (zwanymi dalej wytycznymi w sprawie sieci szerokopasmowych). Błędne zastosowanie przez pozwaną zasad TFUE dotyczących pomocy państwa obejmuje, między innymi, następujące braki:
- strona pozwana nie odrzuciła domniemania zgodności pomocy państwa na obszarze, na którym użytkownicy prywatni mają dostęp do konkurencyjnych usług szerokopasmowych (pkt 77 i 78 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych);
  - strona pozwana nie wykazała istnienia nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku (pkt 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych) ani nie określiła, w szczególności, rzekomo nieprawidłowo funkcjonującego rynku wewnętrznego; pozwana nie przedstawiła wystarczających dowodów, które umożliwiałyby stwierdzenie „nieprawidłowego funkcjonowania” wyłącznie na podstawie ceny;
  - strona pozwana nie przeprowadziła odpowiednich konsultacji na temat rynku [pkt 51 lit. a) wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych];
  - strona pozwana nie oceniła wpływu pomocy państwa na konkurencję na właściwych rynkach zgodnie z pkt 34 i 35 wytycznych w sprawie sieci szerokopasmowych.

**Skarga wniesiona w dniu 19 października 2012 r. —
Flughafen Lübeck przeciwko Komisji**

(Sprawa T-461/12)

(2012/C 379/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Flughafen Lübeck (Lubeka, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Núñez Müller, J. Dammann de Chaptó i T. Becker)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 22 lutego 2012 r. w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego określonego w art. 108 ust. 2 TFUE dotyczącego pomocy państwa SA.27585 (2012/C) (2012/NN) i SA.31149 (2012/C) (ex 2012/NN) (Dz.U. 2012, C 241, s. 56) w zakresie, w jakim decyzją tą wszczyna się formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych skarżące z 2006 r.;
- stwierdzenie nieważności ww. decyzji w zakresie, w jakim w decyzji tej zobowiązuje się Republikę Federalną Niemiec na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 do odpowiedzi na zawarty w niej nakaz udzielenia Komisji informacji odnośnie do tabeli opłat lotniskowych skarżące z 2006 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony Republiki Federalnej Niemiec

W ramach zarzutu pierwszego skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo do obrony Republiki Federalnej Niemiec, wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych, choć nie była ona przedmiotem wstępnego postępowania wyjaśniającego. Skarżąca przytacza w tym miejscu, że zgodnie z orzecznictwem Sądu może powołać się na naruszenie prawa do obrony Republiki Federalnej Niemiec, które prowadzi do (częściowej) nieważności zaskarżonej decyzji.

- 2) Zarzut drugi dotyczący obowiązku starannego i bezstronnego badania

W zarzucie drugim skarżąca twierdzi, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi starannego i bezstronnego badania, wszczynając formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do tabeli opłat lotniskowych bez umożliwienia Republice Federalnej Niemiec lub skarżące zająć stanowiska w przedmiocie jej rzekomej sprzeczności z prawem pomocy państwa we wstępnym postępowaniu wyjaśniającym.